

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 15CoCsp/28/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6119383755
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 08. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Klaudia Kosková
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2021:6119383755.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Klaudie Koskovej a členov senátu JUDr. Jaroslava Mikulaja a JUDr. Jaroslava Galla, v právnej veci žalobcu: R K. s.r.o., so sídlom R. nábrežie BA, XXX Q., I.: XX XXX XXX, zast. advokátska kancelária RELEVANS, s. r. o., IČO: 47 232 471, Dvořákovo nábrežie 8A, 811 02 Bratislava - Staré Mesto, proti žalovaným: 1/ L. R., nar. XX,XX.XXXX, trvale bytom R. XX, XXX XX W. M. a 2/ I. R., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom R. XX, XXX XX W. M., obaja zast. advokátom Mgr. Peter Voloch so sídlom Hollého 745/34, 905 01 Senica, IČO: 45 013 977, o zaplatenie istiny 9 420,48 eur s príslušenstvom, na odvolanie žalobcu a žalovanej 2/ proti rozsudku Okresného súdu Zvolen zo dňa 10.09.2020, č. k. 11Csp/121/2019 - 338 v spojení s dopĺňacím rozsudkom Okresného súdu Zvolen č. k. 11Csp 121/2019 - 437 zo dňa 06.05.2021, takto

rozhodol:

I. Rozsudok okresného súdu vo výroku o povinnosti žalovanej 2/ zaplatiť žalobcovi sumu 6 180,74 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne od 27.10.2017 do zaplatenia a vo výroku, ktorým súd žalobu žalobcu vo zvyšnej časti voči žalovanej 2/ zamietol a vo výroku o povinnosti žalovanej 2/ nahradiť žalobcovi trovy konania v rozsahu 19,6 % p o t v r d z u j e.

II. Žiadna zo strán nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Okresný súd napadnutým rozsudkom zo dňa 10.09.2020 v spojení s dopĺňacím rozsudkom zo dňa 06.05.2021 rozhodol: „I. Súd žalobu žalobcu voči žalovanému v I. rade zamietal v celom rozsahu. II. Žalovaná v II. rade je povinná zaplatiť žalobcovi sumu 6 180,74 eur spolu s 5 % úrokom z omeškania ročne od 27.10.2017 do zaplatenia, všetko do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku. III. Žalobca je povinný nahradiť žalovanému v I. rade trovy konania v rozsahu 100 % do 3 dní od právoplatnosti uznesenia súdu I. inštancie o výške náhrady trov konania na účet právneho zástupcu žalovaného I. IV. Žalovaná v II. rade je povinná nahradiť žalobcovi trovy konania v rozsahu 19,6 % do 3 dní od právoplatnosti uznesenia súdu I. inštancie o výške náhrady trov konania na účet právneho zástupcu žalobcu. V. Súd žalobu žalobcu vo zvyšnej časti voči žalovanej v II. rade zamietal. (výrok I. dopĺňacieho rozsudku)“

2. Z odôvodnenia rozsudku vyplýva, že žalobou doručenou súdu dňa 20.09.2019, sa žalobca, t. j. U. Q. a. s. R. nábrežie 4, XXX XX Q., I.: XX XXX XXX, domáhal voči žalovaným 1/ a 2/ zaplatenia sumy 9 420,48 eur s príslušenstvom. Svoj nárok žalobca odôvodňoval nesplatením úveru poskytnutého žalovaným 1/ a 2/ v právnom postavení spoludlžníkov na základe Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 0975597784 zo dňa 23.02.2015. vo výške 10 000,- eur za v zmluve dohodnutých podmienok. Žalobca vyhlásil dňa 26.10.2017 úver za predčasne splatný.

3. Súd mal za preukázané uzavretie uvedenej úverovej zmluvy, vzťah medzi stranami zmluvy posúdil ako vzťah spotrebiteľský, na ktorý sa vzťahuje režim spotrebiteľského práva - zákon č. 129/2010 Z.

z. o spotrebiteľských úveroch v znení platnom v čase uzatvorenia zmluvy a Občiansky zákonník predovšetkým jeho ust. § 52 a nasl. o ochrane spotrebiteľa. Pokiaľ danú zmluvu o úvere uzatvoril žalovaný 1/L. R., súd na námietku žalovaných zistil zo znaleckého posudku č. 202/2018 vypracovaného znalkyňou pre odbor zdravotníctvo a farmácia, odvetvie psychiatria L.. T. Q. v inom súdnom konaní a to vedenom Okresným súdom Zvolen pod sp.zn. 13C 18/17, že L. R. trpel k 19.08.2013 duševnou poruchou trvalého charakteru, ktorá ho robí na právny úkon uzavretia záložnej zmluvy neschopným a ním uzatvorená záložná zmluva z 19.08.2013 je neplatná. Taktiež súd z posudku konzultanta č. 12/2018 zo dňa 12.10.2018 U.. V. Y., klinickej psychologičky ohľadom L. Didiho zistil, že v jeho prípade ide o neurodegeneratívne ochorenie - parkinsonova choroba minimálne od roku 2005, diagnostikované v roku 2007, pričom menovaný nie je schopný kontinuálne podávať mentálny ani fyzický výkon na bazálnej úrovni. V prebiehajúcom konaní sa preto okresný súd prednostne zaoberal otázkou vyplývajúcou z ust. § 38 ods. 2 Občianskeho zákonníka, že je neplatný právny úkon osoby konajúcej v duševnej poruche, ktorá ho robí na tento právny úkon neschopnou. Prítom nie je potrebné, aby konajúca osoba bola v dobe právneho úkonu zbavená spôsobilosti na právne úkony, alebo aby jej spôsobilosť na právne úkony bola obmedzená, v prípade ak obmedzenie na základe rozhodnutia nezahŕňa úkon, o ktorý ide. Postačí, aby v rozhodnej dobe bola konajúca osoba postihnutá duševnou poruchou, ktorá ju robí na právny úkon neschopnou. Ak bol právny úkon urobený fyzickou osobou, konajúcou v duševnej poruche, považuje sa za neplatný, pričom ide o absolútnu neplatnosť právneho úkonu. Súd v zmysle cit. ustanovenia uzavrel, že pokiaľ bol psychický stav žalovaného 1/ taký zlý, ako sa uvádza v uvedených posudkoch už dňa 19.08.2013 s nepriaznivou prognózou do budúcnosti, je potom samozrejme, že uvedený stav trval aj v čase uzatvorenia zmluvy o úvere zo dňa 23.02.2015, keďže žalovaný 1/ nechápal právny úkon v plnej miere a nebol schopný pochopiť významné riziká takto uzatvorenej úverovej zmluvy. Súd považoval právny úkon - uzatvorenie zmluvy o úvere zo dňa 23.02.2015 pokiaľ sa týka osoby L. za absolútne neplatný právny úkon. Absolútna neplatnosť právneho úkonu nastáva priamo zo zákona, pôsobí od počiatku a súd na ňu prihliada z úradnej povinnosti, hľadá sa naň akoby nebol urobený. Vo vzťahu k žalovanému 1/ je zmluva o úvere absolútne neplatným právnym úkonom a plnenia poskytnuté zo strany žalobcu žalovanému sa tak považuje za bezdôvodné obohatenie ako majetkový prospech získaný bez právneho dôvodu podľa § 451 ods. 2 Občianskeho zákonníka. V tejto súvislosti však súd prihliadol na vznesenú námietku premlčania. Otázkou premlčania posúdil podľa ust. § 107 ods. 1 Občianskeho zákonníka. V tomto prípade k bezdôvodnému obohateniu došlo pri poskytnutí úveru, teda dňa 23.02.2015. V ten istý deň sa žalobca dozvedel o tom, kto sa na jeho úkor bezdôvodne obohatil a 2 ročná subjektívna premlčacia doba na vrátenie bezdôvodného obohatenia voči žalovanému 1/ uplynula dňa 23.2.2017. Trojročná (objektívna) premlčacia doba na vrátenie bezdôvodného obohatenia taktiež začala plynúť dňa 23.02.2015 a uplynula 23.02.2018. Nakoľko žaloba bola podaná 20.09.2019, bolo to po uplynutí dvojročnej aj trojročnej premlčacej doby na vrátenie bezdôvodného obohatenia. Preto súd žalobu voči žalovanému 1/ zamietol.

4. Súd sa ďalej zaoberal povinnosťou žalovaného 2/ vyplývajúcej mu z úverovej zmluvy. Skutočnosť, že voči žalovanému 1/ je právny úkon neplatný automaticky neznamená, že absolútne neplatným právnym úkonom je uvedená zmluva o úvere voči žalovanému 2/. Súd podrobil ex offo predmetnú spotrebiteľskú zmluvu prieskumu z hľadiska dodržania zákonných ustanovení § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a zistil, že povinná náležitosť zmluvy v zmysle § 9 ods. 2 písm. j) t. j. hodnota RPMN je v zmluve uvedená v nesprávnej výške a v neprospech spotrebiteľa (bola uvedená nižšia vo výške 13,69 %, ako bola v skutočnosti správna výška 13,87 %). Potom podľa § 11 ods. 1 cit. zákona poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bezpoplatkový. Žalovaná 2/ má povinnosť vrátiť len poskytnutú istinu úveru (max. 10 000,- eur). Aj vo vzťahu k žalovanej 2/ však súd prednostne uplatnený nárok posudzoval z hľadiska namietaného premlčania. Žaloba bola na súd podaná 20.09.2019 a teda sú premlčané všetky splátky do 20.09.2016 (§ 103 Občianskeho zákonníka). Ide o 18 splátok od 25.03.2015 do 25.08.2016 - výška splátky 158,00 x 18 = 2844,00 predstavuje sumu, ktorú žalovaná 2/ nie je povinná vrátiť. Okrem toho ku dňu 31.08.2019 bolo po období, do ktorého spadajú premlčané splátky zaplatených v období od 20.09.2016 do 08.04.2017 975,26 eur, súd zohľadnil aj túto sumu. Žalovanej 2/ súd uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu nesplatenej a nepremlčanej istiny vo výške 6 180,74 eur. Žalovaná sa dňom 26.10.2017 (kedy bola vyhlásená predčasná splatnosť úveru) dostala do omeškania so zaplatením uvedenej sumy, preto súd v súlade s ust. § 517 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka v spojení s ust. § 3 Nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z. priznal žalobcovi úrok z omeškania z dlžnej sumy počnúc od 27.10.2017 do zaplatenia vo výške 5 % ročne. Vo zvyšnej časti súd žalobu voči žalovanej 2/ zamietol v celom rozsahu.

5. O trovách konania súd rozhodol podľa ust. § 255 ods. 1, 2 CSP, podľa pomeru úspechu strán v spore. Žalovanému 1/ ako plne úspešnému v spore priznal plnú náhradu trov konania voči žalobcovi. Žalovaná 2/ bola zaviazaná zaplatiť žalobcovi sumu 6 180,74 eur čo predstavuje úspech žalobcu 59,8 % vo vzťahu k žalovanej sume (9 420,48 eur + 890,41 eur vyčíslený úrok). Úspech žalovanej 2/ je 40,2 %. Čistý úspech žalobcu je 19,6 % a súd priznal žalobcovi voči žalovanej 2/ nárok na náhradu trov v tomto rozsahu. O výške náhrady rozhodne súd samostatným uznesením (§ 262 ods. 2 CSP).

6. Proti tomuto rozsudku podali žalobca aj žalovaná 2/ v zákonnej lehote odvolanie.

7. Žalobca v odvolaní navrhol, aby odvolací súd rozsudok okresného súdu (aj v spojení s dopĺňacím rozsudkom) zmenil a žalobe žalobcu voči žalovanej 2/ vyhovel alebo aby rozsudok zrušil a vec vrátil okresnému súdu na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

8. Žalobca (pozn. KS: pred vydaním dopĺňacieho rozsudku) namietal, že súd nesprávne sformuloval petít rozsudku, v petíte chýba výrok o zamietnutí návrhu v časti plnenia voči žalovanej 2/, ktoré bolo považované za premlčané. Preto žalobca z opatrnosti podáva odvolanie voči celému rozsudku. Odvolacia námietka žalobcu smeruje voči posúdeniu otázky premlčania jeho nároku vo vzťahu k žalovanej II. Žalobca postupoval v súlade s ust. § 565 a § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka v dôsledku omeškania s úhradami zo strany žalovaných úver predčasne zosplatnil dňa 26.10.2017. Listiny preukazujúce uvedené skutočnosti tvorili prílohu žalobného návrhu. V danom prípade, keďže veriteľ mohol uplatniť právo podľa § 565 Občianskeho zákonníka najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky (§ 53 ods. 9) splatnosťou splátky splatnej dňa 25.05.2017 (ktorá ako posledná neuhradená vyplýva z dôkazu - Aktuálny stav úveru ku dňu 31.08.2017 po započítaní úhrad žalovaných na najskôr splatnú splátku úveru v zmysle Obchodných podmienok pre úver lepšia splátka účinných ku dňu podpisu zmluvy) začala plynúť trojročná premlčacia doba práva na zaplatenie celého zosplateného dlhu, ktorá uplynie dňa 25.05.2020. Pokiaľ žalobca žalobu podal dňa 20.09.2019 jeho nárok v zamietnutej časti nemôže byť premlčaný, nakoľko sa premlčuje v 3 ročnej premlčacej dobe podľa Občianskeho zákonníka. Z uvedeného dôvodu považuje žalobca zamietnutie žaloby v časti nároku voči žalovanej 2/ za nedôvodné. Taktiež žalobca poukazuje na to, že z doloženého listinného dôkazu (Aktuálny stav úveru ku dňu 31.08.2017) vyplýva, že na základe žiadosti žalovaných, ktorí požiadali o odklad splátok o 6 mesiacov z dôvodu zníženia príjmu, v čase od 25.02.2016 - 25.07.2016 žalovaní neboli povinní uhrádzať splátky - stanovená výška splátky bola 0,- eur. V čase 25.04.2016 sa teda žalovaní nemohli dostať do omeškania s úhradami splátok, nakoľko im táto povinnosť nevznikla a 6 mesiacov žalovaní neboli povinní uhrádzať splátky. V kontexte tohto, nie je zrejmé, ako konajúci súd dospel k záveru o začiatku plynutia premlčacej doby u žalovanej 2/.

9. Súd je podľa § 150 ods. 2 CSP oprávnený vyzvať procesnú stranu, aby uviedla ďalšie skutkové tvrdenia. Súd je pritom povinný vopred oboznámiť procesné strany, okrem iného aj o tom, ktoré skutkové tvrdenia považuje za sporné. Túto povinnosť má súd v prípade nariadenia pojednávania, ako aj v prípade ak pojednávanie nenariadil. Žalobca tvrdí, že súd je povinný o týchto skutočnostiach informovať procesnú stranu vopred písomne, alebo iným vhodným spôsobom. Tento záver vyplýva z primeranej aplikácie § 300 CSP. Súd svoju povinnosť, že považuje pohľadávku voči žalovanej 2/ za premlčanú nesplnil. Odňal tým žalobcovi právo riadne uplatňovať jeho procesné práva a možnosť preukázať skutočnosť, ktorú súd považoval za spornú, teda vyjadriť sa k otázke začatia plynutia premlčacej doby. Od žalobcu pritom nebolo možné objektívne očakávať, že túto skutočnosť má považovať za spornú a na jej preukázanie má vopred povinnosť produkovať dôkazy. Rovnako z Aktuálneho stavu úveru - časti Plán splátok vyplýva, kedy a v akej výške bola stanovená mesačná splátka pohľadávky, a či bola splatená. Z tohto listinného dôkazu je zjavné, že kedy sa po započítaní všetkých úhrad žalovaní dostali do omeškania. Žalobca zaslal žalovaným dňa 29.09.2017 Upozornenie - výzva na splatenie dlžnej časti úveru, upozornil ich, že sú viac ako 3 mesiace po splatnosti s dlžnou sumou vrátane zmluvných úrokov a úrokov z omeškania. Žalobca listom zo dňa 26.10.2017 vyhlásil pohľadávku za predčasne splatnú. Žaloba bola súdu doručená včas.

10. Žalovaná 2/ podala odvolanie voči výroku, ktorým súd žalovanej 2/ uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 6 180,74 eur s príslušenstvom (výrok II.), tým je dotknutý aj závislý výrok o trovách konania vo vzťahu k žalovanej 2/ (výrok IV.). Navrhla, aby odvolací súd žalobu voči žalovanej 2/ zamietol v celom rozsahu a aby súd priznal žalovanej 2/ plnú náhradu trov konania, alebo aby odvolací súd rozsudok zrušil a vec vrátil okresnému súdu na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

11. Žalovaná 2/ namietala, že predmetnú zmluvu uzatvárali obaja žalovaní ako manželia spoločne, len sám - jeden z nich by túto zmluvu nikdy neuzatvoril. Žalobca by nikdy predmetný úver len jednému zo žalovaných neposkytol, pretože žalobca im úver poskytol vzhľadom na súhrnný príjem oboch ako spoludlžníkov. Absolútna neplatnosť predmetnej úverovej zmluvy voči jednému z jej účastníkov (žalovaného 1/) tak postihuje aj platnosť tejto zmluvy voči druhému spoludlžníkovi, (žalovanej 2/) voči ktorému je taktiež absolútne neplatná.

12. Vyššie uvedený právny záver o absolútnej neplatnosti úverovej zmluvy voči obom žalovaným podporuje aj skutočnosť, že prípadný výkon napadnutého rozsudku voči žalovanej 2/ v rámci exekúcie by postihol aj majetok žalovaného 1/, ktorý je súčasťou BSM. Je absurdné, aby bol rozsudok vykonateľný aj voči ťažko zdravotne postihnutému žalovanému 1/. Takýto rozsudok predstavuje tragédiu aj pre žalovaného 1/, ktorý síce nebol zdravotne spôsobilý uzavrieť úverovú zmluvu, napriek tomu ho táto zmluva má negatívne postihnúť - príde zrejme o svoj rodinný dom, stane sa bezdomovcom. Podľa názoru žalovanej 2/ rozhodnutie súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

13. Súd nezohľadnil, že žalovaní v konaní namietali, že žalobca nepreukázal poskytnutie sumy 10 000 eur žalovaným. K tomu súd iba v bode 35. rozsudku v stručnosti uviedol, že z aktuálneho stavu úveru vyplýva, že predmetná suma bola vyčerpaná. Ide však o dokument, ktorý si vyhotovil sám žalobca, ktorý tam mohol uviesť čokoľvek. Takýto dôkaz nie je spôsobilý preukázať poskytnutie sumy istiny 10 000 eur. Týmto dôkazom žalobca neuniesol dôkazné bremeno o poskytnutí úveru. Žalovaná 2/ má zato, že rozsudok súdu nie je dostatočne a náležite odôvodnený, je svojvoľný a arbitrárny a nepreskúmateľný.

14. Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu žalovanej 2/ uviedol, že domnienky právneho zástupcu žalovanej ohľadom toho, že by v prípade čerpania úveru len zo strany jedného z manželov táto vôľa nebola, sú irelevantné. Poukazuje na znenie ust. § 34 a § 8 Občianskeho zákonníka. Právny úkon žalovaného 1/ nie je právnym úkonom žalovanej 2/. Každá osoba koná sama za seba a konanie každej osoby je nutné posudzovať samostatne. Právny systém uvažuje o konaní ako o právnej skutočnosti závislej od vôle. Nemožno opomenúť ani fakt, že žalovaný 1/ preukázal, že v čase uzatvorenia zmluvy konal v duševnej chorobe, uvedené nebolo zrejme zo správania žalovaného a nebolo známe v čase uzatvorenia zmluvy žalobcovi. Osoba, ktorá túto skutočnosť však mala vedieť a poznať bola práve žalovaná. Je bez pochyb, že žalovaná mala vôľu uzatvoriť zmluvu o čom svedčí aj tá skutočnosť, že predmetnú zmluvu podpísala aj napriek vedomosti o duševnej chorobe žalovaného. Predmetný právny úkon žalovanej spĺňa všetky náležitosti platného právneho úkonu. .

15. Žalovaní 1/, 2/ sa k odvolaniu žalobcu nevyjadrili.

16. Krajský súd, ako súd odvolací, preskúmal vec podľa § 379 a § 380 ods. 1, 2 CSP a bez nariadenia pojednávania podľa § 385 ods. 1 (a contrario) CSP rozsudok okresného súdu v napadnutej časti (vo vzťahu k žalovanej 2/) podľa § 387 ods. 1, 2 CSP potvrdil. Rozsudok vo vzťahu k žalovanému 1/ zostáva nedotknutý (vo výrokoch I. a III.).

17. Podľa § 387 ods. 1 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Podľa ods. 2, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

18. Odvolacie námietky žalovanej 2/ voči rozsudku okresného súdu odvolací súd posúdil ako nedôvodné.

19. Pokiaľ žalovaná 2/ v odvolaní namietala, že úverová zmluva je absolútne neplatný právny úkon aj voči nej, keďže ako absolútne neplatný právny úkon bola daná zmluva posúdená vo vzťahu k spoludlžníkovi zo zmluvy - voči žalovanému 1/, odvolací súd zastáva rovnaký názor ako okresný súd, že zistenie absolútnej neplatnosti tohto právneho úkonu voči žalovanému 1/ automaticky neznamená, že absolútne neplatným právnym úkonom je uvedená zmluva o úvere aj voči žalovanej 2/. Možno súhlasiť so žalobcom, že právny úkon žalovaného 1/ nie je právnym úkonom žalovanej 2/. Každá osoba koná sama za seba a konanie každej osoby je nutné posudzovať samostatne. Odvolací súd preskúmaním veci dospel k záveru, že súd prvej inštancie vyhodnotil jednotlivé dôkazy aj celkové

výsledky vykonaného dokazovania správne (§ 195 CSP) a na ich základe dospel k správne záveru, keď žalobe voči žalovanej 2/ čiastočne vyhovel (výrok II. rozsudku). Odvolací súd sa v plnom rozsahu stotožnil s jeho skutkovými a právnymi závermi, na ktoré v zmysle § 387 ods. 2 CSP poukazuje a v súlade s týmto ustanovením odvolací súd svoje rozhodnutie bližšie neodôvodňoval, rozhodnutie okresného súdu je odôvodnené v súlade s ust. § 220 ods. 2 CSP. Prvoinštančný súd v odôvodnení svojho rozhodnutia riadnym spôsobom uviedol zistený rozhodujúci skutkový stav, primeraným spôsobom opísal stanoviská procesných strán, súd sa dostatočne vypořiadal i s rozhodujúcimi argumentmi žalovanej, náležite vysvetlil dôvody, pre ktoré žalobe čiastočne vyhovel vo vzťahu k žalovanej 2/ a ako vec právne posúdil. Nič nenasvedčuje arbitrárnosti a nepreskúmateľnosti rozsudku.

20. Odvolací súd preskúmaním veci v rozsahu odvolacích dôvodov žalobcu dospel k záveru, že rozhodnutie okresného súdu je správne aj z hľadiska posúdenia premlčania žalobcom uplatneného nároku a taktiež nie je dôvodná odvolacia námietka žalobcu, že procesným postupom okresného súdu malo byť porušené právo žalobcu na spravodlivý súdny proces spôsobom namietaným žalobcom v odvolaní.

21. Pokiaľ v súvislosti s posúdením otázky premlčania žalobcom uplatneného nároku vo vzťahu k žalovanej 2/ žalobca namieta tú skutočnosť, že žalovaní 1/, 2/ povinnosť splácať úver v čase od 25.02.2016 do 25.08.2016 nemali, túto skutočnosť žalobca preukazuje ním vyhotoveným tzv. Aktuálnym stavom úveru ku dňu 31.08.2019, ktorý obsahuje aj „Plán splátok od 25.03.2015 do 25.08.2019“. V úverovej zmluve obojstranne podpísanej veriteľom a dlžníkom - žalovanou 2/ (resp. podpísanej žalovanými 1/, 2/, avšak zmluva o úvere vo vzťahu k žalovanému 1/ bola posúdená ako absolútne neplatná) doloženej do spisu je splácanie úveru dohodnuté mesačne vždy k 25-temu dňu v mesiaci počnúc prvou splátkou splatnou k 25.03.2015 a končiac splátkou splatnou k 25.02.2024, pričom celkom je dohodnutých 108 splátok vo výške po 158,00 eur mesačne. Akákoľvek zmena splátkového kalendára (zmena obsahu záväzku tvrdená žalobcom) obojstranne odsúhlasená účastníkmi zmluvy o úvere priamo v zmluve súdu preložená nebola (napr. dodatok k zmluve podpísaný obidvomi účastníkmi zmluvy) . Okresný súd preto správne pri posudzovaní veci vychádzal z dohodnutého obsahu úverovej zmluvy podpísanej obidvomi účastníkmi (stranami) zmluvy. Obrana žalobcu s odkazom na ust. § 150 ods. 2 CSP, podľa ktorého na zistenie podstatných a rozhodujúcich skutočností môže súd strany požiadať o ďalšie skutkové tvrdenia (žalobca argumentuje, že súd mal vyzvať procesnú stranu, aby uviedla ďalšie skutkové tvrdenia) neobstojí v posudzovanom prípade, kedy žalovaní 1/, 2/ už v nimi podanom odpore proti platobnému rozkazu vydanému v danej veci dňa 15.10.2019, ktorý bol doručený žalobcovi súdom a žalobca bol vyzvaný, aby sa k nemu vyjadril, namietajú premlčanie mesačných splátok úveru, a to každej splátky vo výške 158,- eur konkrétne splatných od 25.03.2016 do 25.08.2016 (č. l. 58 spisu), t. j. žalovaní namietajú premlčanie žalobcom uplatneného nároku výslovne vrátane splátok za čas od 25.02.2016 do 25.08.2016, pritom každej z týchto splátok splátky vo výške 158,00 eur, o ktorých žalobca v Aktuálnom stave úveru ku dňu 31.08.2019 pripojenom k žalobe, v časti Plán splátok uvádza, že výška splátok splatných v roku 2016 k 25.02., 25.03., 25.04., 25.05., 25.06., 25.07., 25.08. bola 0,00 eur. Na námietku premlčania predmetných splátok úveru v konkrétnej výške vznesenú žalovanými tak žalobca mohol reagovať v priebehu celého konania (do vyhlásenia rozhodnutia súdu prvej inštancie). Podľa názoru odvolacieho súdu žalobca mohol objektívne očakávať, že túto skutočnosť má považovať za spornú a na jej preukázanie má povinnosť produkovať dôkazy bez toho, aby ho súd na to vyzýval.

22. Z odôvodnenia rozsudku vyplýva, že pri posudzovaní plynutia lehoty premlčania vo vzťahu k žalovanej 2/ okresný súd aplikoval ust. § 103 Občianskeho zákonníka (pozn. vo vzťahu k žalovanému 1/ otázku premlčania súd posudzoval podľa ust. § 107 Občianskeho zákonníka - rozhodnutie okresného súdu voči žalovanému 1/ nie je dotknuté, odvolacie námietky žalobcu voči rozhodnutiu súdu vo vzťahu k žalovanému 1/ nesmerujú).

23. V zmysle platnej právnej úpravy, ak došlo zo strany dodávateľa k využitiu práva na zosplatnenie úveru platne (v súlade s § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka v spojení s § 565 Občianskeho zákonníka) premlčacia doba v zmysle druhej vety § 103 Občianskeho zákonníka začne plynúť odo dňa zročnosti tej splátky, od splatnosti (zročnosti) ktorej uplynuli 3 mesiace a omeškanie s ňou trvá (pre ktorú k zosplatneniu došlo, ktorá zosplatnenie vyvolala). Premlčanie splátok splatných a nezaplatených pred zosplatnením úveru sa však posudzuje samostatne podľa § 103 veta prvá Občianskeho zákonníka.

24. V danom prípade úver bol predčasne zosplatnený dňa 26.10.2017, voči tejto skutočnosti strany nič nenamietali (podľa tvrdenia žalobcu bol úver zosplatnený pre splátku splatnú k 25.05.2017, ktorej zaplataenie bolo omeškané viac ako tri mesiace). Predčasne zosplatnené splátky úveru (§ 103 veta druhá) a splátky úveru do predčasnej splatnosti úveru, od ktorých splatnosti do podania žaloby neuplynula doba 3 roky, t. j. v danom prípade splátky splatné po 20.09.2016 (§ 103 veta prvá) nie sú premlčané. Všetky splátky splatné do 20.09.2016 sú premlčané, ako správne uzavrel okresný súd a konštatoval v odôvodnení svojho rozhodnutia. Odvolací súd dodáva, že skutočnosť, že žalobca vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru k 26.10.2017 (pričom od 25.05.2017 začala plynúť trojročná premlčacia doba pre zosplatnený dlh) však nemá za následok predĺženie (zachovanie) premlčacej doby aj tých (jednotlivých) splátok úveru, u ktorých už premlčacia doba uplynula ešte pred podaním žaloby (sú premlčané splátky, 18 splátok za obdobie od 25.03.2015 do 25.08.2016).

25. Odvolací súd na odvolanie žalovanej 2/ potvrdil rozsudok okresného súdu vo výroku, ktorým súd žalobe žalobcu voči žalovanej 2/ vyhovel (výrok II. rozsudku) a na odvolanie žalobcu potvrdil vo výroku, ktorým súd žalobu žalobcu vo zvyšnej časti voči žalovanej 2/ zamietol (výrok dopĺňacieho rozsudku). Nadväzne odvolací súd potvrdil aj závislé výroky o trovách konania vo vzťahu k žalobcovi (výrok III. rozsudku) a vo vzťahu žalovanej 2/ (výrok IV. rozsudku).

26. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 255 ods. 2 CSP a vzhľadom na čiastočný úspech oboch strán sporu, kedy žalovaná 2/ bola úspešná voči odvolaniu žalobcu a žalobca bol úspešný voči odvolaniu žalovanej 2/, odvolací súd žiadnej zo strán náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

27. Senát krajského súdu prijal toto rozhodnutie pomerom hlasov členov senátu 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).
Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP)

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie,

- a) ktorému súdu je určené,
- b) kto ho robí,
- c) ktorej veci sa týka,
- d) čo sa ním sleduje a
- e) podpis.

(§ 127 ods. 1 CSP)

Ak ide o podanie urobené v prebiehajúcom konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania (§ 127 ods. 2 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).